

Дончо Славчевъ

Въ миналото и сега

Нѣкога, въ далечното минало, животътъ на хората не билъ такъвъ, какъвто е днесъ. Първобитниятъ човѣкъ се криелъ изъ пещеритѣ, ходѣлъ полуголъ или облеченъ съ кожитѣ на убити отъ него диви животни. Храната му била отъ случайно намѣрени плодове, треви,

Първобитни хора оратъ земята.

корени, убити животни. Нашиятъ далеченъ полудивъ прадѣдо направилъ първата стѣпка къмъ културенъ животъ тогава, когато Богъ му подарилъ огъня. Съ случайното откриване на огъня — по всѣка вѣроятностъ дошелъ отъ небето, когато гърмотевица е запалила дърво или суха трева — се туря начало на по-добъръ, по-сносенъ човѣшки животъ. Това е най-големата стѣпка, първото най-големо откритие, чрезъ което дивакътъ успѣлъ да се откъсне отъ властта на необузданиятъ природни стихии, да ги впрегне и използвава за свои нужди. Първиятъ човѣкъ, който съз-